

Αρχιεπίσκοπος Κύπρου από το Ηρώδειο: Επιβάλλεται επαναπροσδιορισμός πορείας στο Κυπριακό

/ [Γενικά Θέματα](#) / [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)



Γεμάτη από αισθήματα φιλοπατρίας και αγωνιστικότητας ήταν η ομιλία του Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Γεωργίου το βράδυ της Τετάρτης (18/9) στο Ηρώδειο κατά την αντικατοχική συναυλία μνήμης για τα 50 χρόνια από την επέτειο της εισβολής στη Μεγαλόνησο.

Η απερισκεψία και η εθνική μειοδοσία της Χούντας των Αθηνών και των λίγων Κυπρίων της ΕΟΚΑ Β΄, που διενήργησαν το προδοτικό πραξικόπημα, μαζί με την ολιγωρία τη δική μας, των πολλών, που δεν αντιταχθήκαμε όσο έπρεπε σ' αυτούς, μας έφεραν στο χείλος της τουρκοποίησης, ανέφερε, μεταξύ άλλων, ο Μακαριώτατος.

Πρόσθεσε δε ότι μισός αιώνας κατοχής και ατελέσφορων προσπαθειών προς λύση του προβλήματός μας, επιβάλλουν αξιολόγηση, εκ μέρους μας, της κατάστασης και επαναπροσδιορισμός πορείας.

Ο Προκαθήμενος της Εκκλησίας της Κύπρου είπε ότι όσο δύσκολα και αν είναι τα πράγματα για μας, όσο και αν κουραστήκαμε, δεν χάνουμε το θάρρος μας.

«Το χρέος επιτάσσει να προγραμματίσουμε με σύνεση την παραπέρα πορεία μας. Να μην αποπροσανατολιστούμε. Όσα για αιώνες φυλάξαμε και κρατήσαμε, να μην τα εγκαταλείψουμε κάτω από οποιεσδήποτε πιέσεις ή συνθήκες», ανέφερε.



Σύμφωνα με τον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου, η εμπλοκή της πλευράς μας στις διαπραγματεύσεις, είχε ως αποτέλεσμα και τη σταδιακή αποδοχή όλων των κατά καιρούς διεκδικήσεων των Τούρκων, χωρίς καμιά δική τους υποχώρηση.

Είπε ότι τελικός και αμετάθετος στόχος της Τουρκίας είναι η κατάκτηση και τουρκοποίηση ολόκληρης της Κύπρου και ότι σήμερα η κατοχική δύναμη απαιτεί νέες υποχωρήσεις της πλευράς μας, την αποδοχή δύο κρατών, για να συγκατανεύσει στην επανέναρξη των συνομιλιών.

Μίλησε για σοβαρότατο κίνδυνο και τόνισε ότι η κρισιμότητα των καιρών δεν επιτρέπει πια διχογνωμίες ανάμεσα στις δύο κυβερνήσεις Ελλάδας και Κύπρου.

«Γι' αυτό και παρακαλούμε όλους, Κυβέρνηση και κόμματα της Ελλάδος, να έχουν το Κυπριακό ως προμετωπίδα της εξωτερικής τους πολιτικής και των επιδιώξεών τους. Ζητούμε, ύστερα, από την ηγεσία μας και το θέτουμε επιτακτικά ενώπιόν της ότι θα πρέπει να εμμείνουμε στην αλλαγή πλεύσης του αγώνα μας», τόνισε.



Αναλυτικά η ομιλία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Γεωργίου κατά την εκδήλωση στο Ηρώδειο:

Εξόχως θλιβερή για όλο τον Ελληνισμό η φετεινή χρονιά. Πενήντα χρόνια από τη βάρβαρη Τουρκική εισβολή στην Κύπρο και τη συνεχιζόμενη κατοχή του 37% του εδάφους της. Μισός αιώνας προσφυγιάς για το 1/3 του πληθυσμού και αβεβαιότητας για το σύνολο των Κυπρίων. Μισός αιώνας συνεχούς και έντονης

προσπάθειας για αφανισμό των Ελληνικών και Χριστιανικών ιχνών μας από την κατεχόμενη γη μας.

Και δεν κάνω διάκριση στη θλίψη, δεν μπορεί να γίνει διάκριση μεταξύ Ελλαδιτών και Κυπρίων Ελλήνων. Η ψυχή ολόκληρου του Ελληνισμού συντρίβεται από την εθνική ταπείνωση. Τρεισήμισι χιλιάδες χρόνια ελληνική η Κύπρος. Με μαρτύρια και ολοκαυτώματα, αίματα και εξανδραποδισμούς κράτησαν οι πρόγονοί μας αλώβητη την εθνική φυσιογνωμία της.

Η απερισκεψία και η εθνική μειοδοσία της Χούντας των Αθηνών και των λίγων Κυπρίων της ΕΟΚΑ Β΄, που διενήργησαν το προδοτικό πραξικόπημα, μαζί με την ολιγωρία τη δική μας, των πολλών, που δεν αντιταχθήκαμε όσο έπρεπε σ' αυτούς, μας έφεραν στο χείλος της τουρκοποίησης.

Απόψε από την πρωτεύουσα της μητρός Πατρίδος, προς την οποίαν για 3 ½ χιλιετίες ήσαν στραμμένα τα βλέμματα των προγόνων μας, και τώρα τα δικά μας, με τη μεγαλειώδη αυτή εκδήλωση, καταδικάζοντας τη βάρβαρη εισβολή της Τουρκίας και τη συνεχιζόμενη κατοχή της πατρίδας μας, δηλώνουμε σε όλους, εχθρούς και φίλους, δικούς μας και ξένους, ότι όσα χρόνια και να περάσουν δεν ξεγράφουμε πατρίδες· ούτε και παραμένουμε στους θρήνους· δεν εξαντλούμαστε στην παθητική αναπόληση. Συντηρούμε το αγωνιστικό φρόνημα. Δεν ξεχνούμε και αγωνιζόμαστε. Ετοιμαζόμαστε για την απελευθέρωση.

Στην Π.Δ. το πεντηκοστό έτος, το έτος που επεσφράγιζε επτά εβδομάδες ετών, και που ονομαζόταν Ιωβηλαίο έτος, είχε μια μυστική, λυτρωτική, σημασία. Σ' αυτό χαρίζονταν χρέη, ελευθερώνονταν δούλοι, τα ζώα ξεκουράζονταν, η γη αναπαυόταν. Ήταν προάγγελος της νέας, καινής εποχής και των συνθηκών που θα επικρατούσαν μετά την επικράτηση της βασιλείας του Θεού στη γη. Ήταν μήνυμα υπομονής και θάρρους. Παρότρυνση προς συνέχιση των προσπαθειών μέχρι το ξεπέρασμα κάθε δυσκολίας.

Κάτω από αυτό το πρίσμα αξιολογούμε και τη σημερινή εκδήλωση. Αλλιώς θα ονειρεύονταν οι πατέρες μας μίαν τέτοιαν εκδήλωση στο κέντρο του Ελληνισμού. Τα όνειρά τους, και τα όνειρά μας, θα ήταν να αναγγέλλαμε απ' εδώ, με στεντόρεια τη φωνή, ότι «θρήνου ο καιρός πέπαυται» για την Κύπρο. Κι ότι πόθοι αιώνων εκπληρώθηκαν. Προσγειωνόμαστε, όμως, από τη θλιβερή πραγματικότητα. Μα, όσο δύσκολα και αν είναι τα πράγματα για μας, όσο και αν κουρασθήκαμε, δεν χάνουμε το θάρρος μας. Το χρέος επιτάσσει να προγραμματίσουμε με σύνεση την παραπέρα πορεία μας. Να μην αποπροσανατολιστούμε. Όσα για αιώνες φυλάξαμε και κρατήσαμε, να μην τα εγκαταλείψουμε κάτω από οποιεσδήποτε πιέσεις ή

συνθήκες.

Μακρύς και επώδυνος ο δρόμος που, ως λαός, διανύσαμε στα πενήντα αυτά χρόνια. Μεγάλα και συνταρακτικά τα γεγονότα που ακολούθησαν, τις συνέπειες των οποίων υφίσταται ο Κυπριακός λαός μέχρι σήμερα: Νεκροί και αγνοούμενοι, ξεριζωμός και προσφυγιά, βίωση της αδικίας και της λογικής των συμφερόντων, η υποκρισία των ισχυρών που διακηρύττουν αρχές και πράττουν τα αντίθετα, η συνεχής προσπάθεια της Τουρκίας για εμπέδωση αρχικά των τετελεσμένων της εισβολής και κατοχής και η προσπάθεια τουρκοποίησης ολόκληρης της Κύπρου, αργότερα.

Μισός αιώνας κατοχής και ατελέσφορων προσπαθειών προς λύση του προβλήματός μας, επιβάλλουν αξιολόγηση, εκ μέρους μας, της κατάστασης και επαναπροσδιορισμό πορείας.

Κάτω από την πίεση των γεγονότων και τη δυστυχία των προσφύγων, αλλά και τις υποσχέσεις των ξένων ότι θα πίεζαν την Τουρκία, για μια υποφερτή διευθέτηση του προβλήματός μας, συγκατανεύσαμε στις διακοινοτικές συνομιλίες. Απαλλάξαμε, έτσι, την Τουρκία από την ενοχή της εισβολής σ' ένα ανεξάρτητο κράτος και της κατοχής ενός μεγάλου τμήματός του και της δώσαμε χρόνο ώστε, κωλυσιεργώντας, να πετύχει να ξεχασθεί από τη διεθνή κοινότητα η ουσία του προβλήματός μας και να επέλθει κόπωση στον λαό μας.

Η εμπλοκή της πλευράς μας στις διαπραγματεύσεις είχε ως αποτέλεσμα και τη σταδιακή αποδοχή όλων των κατά καιρούς διεκδικήσεων των Τούρκων, χωρίς καμιά δική τους υποχώρηση. Αντίθετα, κάθε αποδοχή, εκ μέρους μας, μιας διεκδίκησής τους, για να συνεχίζονταν οι συνομιλίες και να αποφεύγονταν, τάχα, τα χειρότερα, οδηγούσε σε προβολή νέων διεκδικήσεων. Και δεν είναι δύσκολο πια σε κανένα, να διακρίνει τον τελικό και αμετάθετο στόχο της Τουρκίας: Την κατάκτηση και τουρκοποίηση ολόκληρης της Κύπρου. Σήμερα η κατοχική δύναμη απαιτεί νέες υποχωρήσεις της πλευράς μας, την αποδοχή δύο κρατών, για να συγκατανεύσει στην επανέναρξη των συνομιλιών. Ούτε κι έτσι, βέβαια, θα ικανοποιηθεί. Θα θέτει διαρκώς νέες διεκδικήσεις, μέχρι την επίτευξη του τελικού στόχου της.

Αυτή η μακροχρόνια εμπλοκή μας στον ατελέσφορο, εξαιτίας της Τουρκίας, διακοινοτικό διάλογο, είχε και δεύτερο κακό επακόλουθο για μας: Έδωσε το τέλειο άλλοθι στους τρίτους, τον διεθνή παράγοντα, τις Μεγάλες Δυνάμεις, για την αποστασιοποίησή τους από το θέμα. «Συμφωνήστε μεταξύ σας» μάς λένουν, «και ό,τι συμφωνήσετε εμείς θα το επικυρώσουμε». Δεν πιέζουν, δεν ελέγχουν, δεν

διαμαρτύρονται προς την Τουρκία. Κι αυτά τα Ηνωμένα Έθνη, αντί να υπερασπίζονται αρχές και αξίες, κρατούν πάντα μian Ποντιοπιλατική στάση, αναφέρονται σε γεφύρωση διαφορών, σε μέσες αποστάσεις.

Πώς θα ανατρέψουμε την απαράδεκτη αυτή κατάσταση; Ποιο μήνυμα στέλλουμε, ως Ελληνισμός, απόψε;

Θα πρέπει να αντιληφθούμε πρωτίστως τον σοβαρότατο κίνδυνο που διατρέχει ένα τμήμα του Έθνους, τον κίνδυνο εκτουρκισμού, της κατάληψης και τουρκοποίησης ολόκληρης της Κύπρου. Κι αυτό θα πρέπει να οδηγήσει σε συσπείρωση όλου του Έθνους για αποτελεσματική αντιμετώπιση των τουρκικών επιδιώξεων. Η κρισιμότητα των καιρών δεν επιτρέπει πια διχογνωμίες ανάμεσα στις δύο κυβερνήσεις μας. Ούτε και ξεχωριστή αντιμετώπιση της τουρκικής βουλιμίας και προκλητικότητας. Χωρίς να ζητούμε λεπτομέρειες για τους αμυντικούς χειρισμούς -κάτι τέτοιο ίσως να τους εξουδετέρωνε- ζητούμε αναβίωση και επαναφορά του δόγματος του ενιαίου αμυντικού χώρου Ελλάδος – Κύπρου και αποτελεσματική αμυντική θωράκιση της Κύπρου. Ο Θουκυδίδης μάς διαμηνύει από την αρχαιότητα ότι οι κατακτητές δεν σέβονται τις ανοχύρωτες πολιτείες.

Θα 'ταν αχарιστία πρώτου μεγέθους, εκ μέρους μας, αν δεν αναγνωρίζαμε τις διαχρονικές θυσίες του Ελληνικού λαού για την Κύπρο και τη διαρκή στήριξή του στον αγώνα της εθνικής επιβίωσής μας. Εκ μέρους όλου του Χριστεπωνύμου πληρώματος της Εκκλησίας της Κύπρου, εκ μέρους δηλαδή όλων των Ελλήνων της Κύπρου, εκφράζω απόψε ένα μεγάλο ευχαριστώ σ' όλο τον Ελληνικό λαό.

Η κοινή καταγωγή μας, το γεγονός της συνεχούς παραμονής μας στην Κύπρο για 35 αιώνες, η συναίσθηση ότι αποτελούμε το τελευταίο προπύργιο του Ελληνισμού στην Ανατολική Μεσόγειο μας δίνει, νομίζουμε, το δικαίωμα να ζητούμε συνέχιση της βοήθειας και επαύξηση της συμπαράταξης στον αγώνα επιβίωσής μας στη γη των πατέρων μας.

Η πείρα του παρελθόντος, όταν σε κρίσιμες ώρες εγκαταλειφθήκαμε από κάποιους κυβερνώντες μόνοι, με τη δικαιολογία ότι διακυβεύονταν μείζονα συμφέροντα της Ελλάδας, ότι η Ελλάδα ανέπνεε με ξένους πνεύμονες και θα πέθαινε από ασφυξία, ότι δεν ήταν επαρκώς στρατιωτικώς προετοιμασμένη, και ότι ήμασταν μακράν, μας κάνει να αγωνιούμε και σήμερα. Ιδιαίτερα σήμερα που οι συνθήκες άλλαξαν και μια νέα ανεπιθύμητη κατάσταση, που θα επιβληθεί, δεν θα 'ναι αναστρέψιμη αύριο. Γι' αυτό και θέλουμε να πιστεύουμε ότι η βελτίωση των ελληνοτουρκικών σχέσεων, την οποία πρώτοι εμείς επιθυμούμε, δεν θα αφήνει στο περιθώριο την Κύπρο.

Παραφράζοντας το σχετικό χωρίο της Καινής Διαθήκης λέμε πως «εάν εις το σώμα του Ελληνισμού πάσχη έν μέλος, τότε συμπάσχει πάντα τα μέλη». Όπως στο ανθρώπινο σώμα αν πονεί το χέρι δεν μπορούν να αδιαφορούν τα πόδια ή τα άλλα μέρη του σώματος, έτσι και στο σώμα του Ελληνισμού. Δεν μπορεί, δεν είναι δυνατόν, να απειλείται η Κύπρος, να κινδυνεύει τον έσχατο των κινδύνων, τον κίνδυνο του εκτουρκισμού και να μένει αδιάφορο, ή να ολιγωρεί το έθνος.

Γι' αυτό και παρακαλούμε όλους, Κυβέρνηση και κόμματα της Ελλάδος, να έχουν το Κυπριακό ως προμετωπίδα της εξωτερικής τους πολιτικής και των επιδιώξεών τους. Αν, μη γένοιτο, ευοδωθούν οι στόχοι της Τουρκίας στην Κύπρο, δεν θα κορεσθεί η βουλιμία της. Θα ακολουθήσουν και άλλα τμήματα του έθνους: Αιγαίο, νησιά, Θράκη, που βρίσκονται και τώρα στο στόχαστρό της.

Ζητούμε, ύστερα, από την ηγεσία μας και το θέτουμε επιτακτικά ενώπιόν της ότι θα πρέπει να εμμείνουμε στην αλλαγή πλεύσης του αγώνα μας. Καταλαβαίνουμε και το διεθνές περιβάλλον και τους διπλωματικούς ελιγμούς που πρέπει να κάμουμε. Δεν έχουμε, όμως, άλλη επιλογή. Οι συνομιλίες, όπως γίνονται, δεν οδηγούν σε λύση. Οδηγούν στην τουρκοποίηση. Οφείλουμε να διεκδικήσουμε και για μας, τον Κυπριακό Ελληνισμό, ό,τι απολαμβάνουν όλοι οι άλλοι Ευρωπαίοι και όλος ο ελεύθερος κόσμος. Να επιμείνουμε κι εμείς στην ελεύθερη διακίνηση, την ελεύθερη απόκτηση περιουσίας και την ελεύθερη εγκατάσταση σ' όλη την Κύπρο. Οι άλλοι Ευρωπαίοι έχουν το δικαίωμα να εγκαθίστανται παντού σ' όλη την Ευρώπη, εμείς να μην μπορούμε να επιστρέψουμε στα σπίτια και τις περιουσίες μας; Κανείς δεν μπορεί να μας αρνηθεί το δικαίωμα αυτό. Φτάνει εμείς να το επιδιώξουμε αταλάντευτα και να επιμείνουμε ανυποχώρητα σ' αυτό. Γι' αυτό κι απόψε διατρανώνουμε ότι:

- Απαιτούμε λύση ανθρωπίνων δικαιωμάτων.
- Απαιτούμε αποχώρηση όλων των στρατευμάτων κατοχής και των εποίκων

από την Κύπρο.

- Απαιτούμε επιστροφή στις πόλεις και τα χωριά μας.
- Απαιτούμε απελευθέρωση της πατρίδας μας.

Αν εμείς εμμείνουμε σ' αυτές τις αρχές, είμαι σίγουρος ότι και ο Θεός θα έλθει βοηθός στις προσπάθειές μας.

Ζήτω το Έθνος!

Ζήτω η Κύπρος!















